

Önkéntesek, őrangyalok Nyugdíjasok segítik a rászorulókat

KARITASZ.HU/PROJEKTEK/PROJEKTEK-2013/GRUNDTVIG-PROGRAM

INTÉZMÉNY:
Katolikus Karitás

PROJEKT CÍME:
Tanuljunk egymástól!

KOORDINÁTOR:
Kukor Eszter

Különleges célcsoporttal, ötven év feletti magyarországi és erdélyi önkéntesekkel valósult meg a Katolikus Karitás projektje. A tevékenységeik célja a nyugdíjasok aktivizálása és mobilizálása mellett az volt, hogy megismerjék a segítségnyújtás különböző módjait és lehetőségeit a határon innen és túl. Legyen szó hátrányos helyzetű vagy fogyatékkal élő fiatalokról, akár épp idősekről, a megszerzett tapasztalatoknak és a kidolgozott képzésnek köszönhetően felkészülten tudnak segíteni az önkéntesek a rászorulókon. Az uniós támogatással megvalósult együttműködésről Zagyva Richárral, a Katolikus Karitás országos igazgatóhelyettesével és Nagy Lajosnéval, a Székesfehérvári Egyházmegyei Karitás igazgatójával beszélgettünk.

Volt valamilyen előzménye a projektnek?

Zagyva Richárd: Szervezetünk már 2008-ban együttműködött a Gyulafehérvári Egyházmegyei Karitással, akik most is a partnereink voltak. Akkor még fiatalokkal dolgoztunk, ők vettek részt önkéntes táborokban, és egy közös képzési anyagot is kidolgoztunk. A legfontosabb azonban az együttgondolkodás volt: hogyan tudnánk egymástól olyan tapasztalatokat átvenni, amit ki-ki az adott lehetőségei között a legjobban át is ültethet,

kamatoztathat. Ennek lett az eredménye a *Tanuljunk egymástól* projekt, azzal a szándékkal, hogy az önkénteseink hosszabb időre beépülve ismerjék meg a helyi viszonyokat. Végezzenek ténylegesen fontos szakmai munkát, amelyet itthon is tudnak folytatni.

Milyen működő programokat ismertek meg a projekt keretében?

Z.R.: Az egyik ilyen kezdeményezés az Erdélyben kiválóan működő *Őrangyal* program volt, amelyben értelmi vagy mozgássérült és egészséges fiatalok teremtenek egymással kapcsolatot. A program célja a fogyatékossgal élők társadalmi beilleszkedésének segítése, a közösség toleranciaszintjének emelése. Romániai partnereink pedig az itthon nagy hagyományokkal rendelkező és jól szervezett plébániai karitás csoportok sokrétű munkáját ismerhették meg.

Nagy Lajosné: Három magyarországi egyházmegye fogadott önkénteseket, így többféle helyszínen nyerhettek betekintést a tevékenységekbe. A 20 éve működő Karitás nyugdíjas klubunk működését is meg tudták nézni, de szerveztünk különféle programokat számukra, pl. egy nehézsorsú gyerekeket gondozó tanodát is meglátogattunk. Szent Kristóf Háznak fogyatékkal élők fiataljainál több napot töltöttek, de eljöttek velünk egy fogyatékkal

A PROJEKT ÉRTÉKEI

A program innovatív jellegét az adja, hogy szervesen beépítették a korábbi csereprogramok tanulságait a mostani tervezésébe. A hatékony menedzsment segített az időközben felmerülő nehézségeket (pl. eltérő önkéntességi jogszabályok, személycserék stb.) is kellő ütemben és hatékonysággal, megnyugtatóan kezelni. Külön siker, hogy az eredmények beépülni látszanak a magyar szervezet működésébe, a tapasztalatok és tanulságok nemcsak a programok keretében érvényesültek, hanem áthatják a szervezet egészét és hosszabb távon is hasznosulnak.

élőknek rendezett futóversenyre, családi-plébániai programokra is. Nekik mindez nagyon más volt, mint amihez Erdélyben hozzászórtak.

Mik voltak a legfontosabb célok a projekt megvalósítása alatt?

N.L.: A jó példák átvétele. Számunkra főként az Őrangyal program, ami szakmailag kiemelkedő színvonalon zajlik, és amit folyamatosan fejlesztenek is. Ez utóbbi a mi önkénteseink számára is nagy öröm, mert a szociális munka sokszor nem könnyű, de a fogyatékkal élőkkel való foglalkozás közben mindig kiderül, hogy mennyi érték van bennük, mennyi boldogságot hordoznak és közvetítenek.

Sikerült egymástól tanulni?

N.L.: Igen! A mi bicskei önkéntesünk megvalósította az Őrangyal programot, ami azóta is nagyon szépen működik. Sikerült bevonni a környék több szolgáltatóját is: a papírboltos adja a festéket és a papírt, a helyi cukrászda a süteményt, kéthetente a művelődési házat térítésmentesen megkapják, hogy ott programokat szervezzenek. Nagyon szép összefogás valósult meg a projektnek köszönhetően, a fogyatékkal élők és egészséges társaik is nagyon szeretik a lehetőséget.

Z.R.: A Gyulafehérvári Egyházmegyei Karitászi inkább szociális intézmények alapításán keresztül szervezi a gondoskodást. Emiatt volt nekik újdonság az a plébániai önkéntes hálózat, amit viszont mi tudunk bemutatni. Arra voltak kíváncsiak, hogyan tudják elérni és megszólítani az embereket intézményi kereteken kívülről. Ez annyira jól sikerült, hogy ott komoly fejlődésnek is indultak azok a „csírák”, amiket az önkéntesek hazavittek, elindítottak.

Adott-e az önkéntesek számára valamilyen pluszt az, hogy részt vehettek ebben a projektben?

Z.R.: Számos önkéntesünkre volt nagy hatással az a tapasztalat, hogy bár ugyanazt a nyelvet beszélik a határ mindkét oldalán, mégis vannak kulturálisan nagyon eltérő momentumok. A helyi közösségen belül ezeknek a mindennapi életben való megtapasztalása viszont adott volt. Így egyfajta kulturális és életfelfogásbeli tapasztalatszere is zajlott, ami láthatóan sokat hozzáadott az önkénteseink személyiségéhez.

Tervezik-e, hogy továbblépnek az itt szerzett tapasztalatok alapján?

Z.R.: A kialakult munkakapcsolatnak köszönhetően már több olyan tevékenység is fut, ami épít az itt szerzett ta-

pasztalatokra és jó példákra. Így például idősök számára indítottunk el képzést az otthoni idősgondozás támogatására. A részleteket a két ország karitatív szervezete együtt dolgozta ki, úgy, hogy az mindkét országban megvalósítható legyen. Ehhez írtunk képzési anyagot, és ezek alapján a képzéseket is megtartottuk már. De említhetnék egy olyan együttműködést is, amelynek köszönhetően egy székely településről húsz, hetven év feletti idős személy utazhatott Magyarországra azért, hogy életükben először járhasanak Magyarországon. Ehhez is hozzájárult a Tanuljunk egymástól projekt.

N.L.: Elindult a szenvedélybetegek segítésében szerzett tapasztalataink átadása is, mert az erdélyi partnereink ezen a területen még kevésbé aktívak. Így a projekt tanulságait is alapul véve szakmai csereprogramok indultak el, amelyek keretében Budapestre utaztak romániai partnereink, hogy megismerjék a RÉV programunkat.

Fontos, hogy az idősök részt vállaljanak valamilyen önkéntes tevékenységben? Mit adhat ez számukra?

N.L.: Életerőt! Nagyon fontos, hogy hasznosnak érezhetik magukat. Továbblépve pedig szakmai tapasztalatokkal is gyarapodni tudnak. Sokat segített nekik a projekt abban, hogy ne „amatőr” módon, hanem a szociális és szakmai szempontokat is figyelembe véve tudjanak segítséget adni.

Z.R.: Sokszor kapunk olyan visszajelzést, hogy elérve a nyugdíjas kort, felszabadul az emberekben egyfajta tenni akarás, szabad munkaerő, amit utána a karitatív munkában kamatoztatni is tudnak. Sok esetben fiatalokat meghazudtoló aktivitással dolgoznak, a jövő generációk és saját korosztályuk felé ennek pedig óriási példaértéke van.

